

De Tankdop

M Je moet weten dat ik een dromer ben. Sta ik onder de douche m'n haar uit te spoelen, om erachter te komen dat er nog helemaal geen shampoo in zit, omdat ik in mijn hoofd de exacte formulering van een column aan het uitwerken ben. Dit even ter inleiding, verzachtende omstandigheden als het ware.

Ik vertrek die bewuste middag netjes op tijd van huis voor mijn avonddienst. Ik zie dat ik nog moet tanken, waar ik een bloedhekel aan heb (ik ben altijd bang dat de pomp het niet doet en dat ik dan binnen om hulp moet gaan vragen). Ik probeer het altijd zo uit te kienen dat Jeroen tankt, maar dat is nu blijkbaar niet gelukt. Ik sta aan de pomp en leg de tankdop op de auto. Hij doet het gelukkig!

„ Is dat gevaarlijk, zonder tankdop rijden?

Ik denk aan de vergadering van zo meteen, hadden we die niet moeten voorbereiden en waar ging het eigenlijk ook alweer over? Ik reken af en beloon mezelf met een zak pepermuntballen. Terwijl ik een bal tussen mijn tanden kraak, rij ik even later de snelweg op. Maar... 'TOK TOK PLOK....' hoor ik. In mijn achteruitkijkspiegel zie ik nog net de tankdop de berm in stuiten. Shit. Is dat gevaarlijk, zonder tankdop rijden? Voor mijn geestesoog verschijnt een benzinespoor van Maastricht tot Sittard met als gevolg de grootste verkeerschaos op de A2 ooit. Dus ik stuur de vluchtstrook op, zet de alarmlichten aan, en ren vervolgens zonder jas (op hakken) terug over de vluchtstrook. Wat nog een pokke-end blijkt te zijn! Inmiddels is er ook een auto van Rijkswaterstaat

gestopt, geen idee waar die ineens vandaan komt. Ik zie de rijksman naar mijn auto lopen, kenteken checken en bellen. Ik denk, ja doe, ik leg het zo wel uit, en vervolg mijn vlucht naar de verloren dop. En vind die zowaar! Ik ren opgelucht terug naar de auto terwijl ik de dop triomfantelijk in de lucht zwaai, om maar aan te tonen dat wat mij betreft het gevaar geweken is. De meneer staat hoofdschuddend op me te wachten. Ik leg uit waarom ik over de vluchtstrook aan het hollen ben en hij is super aardig en vraagt of alles in orde is en of ik nog meer spullen kwijt ben (?).

Vervolgens krijg ik een kleine preek over hoe gevaarlijk de vluchtstrook is en hoeveel mensen daar per maand worden aangereden. Tot slot legt hij uit hoe ik nu het beste weer in kan voegen, wat ik netjes doe, zij het in de verkeerde versnelling.

Lang verhaal kort; als er ergens een lijst is met Verwarde Personen sta ik daar nu waarschijnlijk op. Volkomen terecht uiteraard.

» Geertje (38) woont samen met haar vriend. Zij omschrijft zichzelf als 'dagjesmens, ervaringsdeskundige en meester van de ongemakkelijke stilte'.

